

1	2
18	Przezklinowa operacja przysadki mózgowej wraz z leczeniem wokółoperacyjnym
19	Koronaroplastyka wraz z leczniczymi środkami technicznymi
20	Koronarografia wraz z leczniczymi środkami technicznymi
21	Immunoablacja w leczeniu aplazji szpiku
22	Leczenie ostrej fazy oparzenia skóry III stopnia powyżej 30% powierzchni ciała
23	Operacje wad serca i aorty piersiowej w krążeniu pozaustrojowym wraz z leczniczymi środkami technicznymi
24	Radioterapia przy stosowaniu specjalnej techniki leczenia: stereotaktyczna, konformalna, niekoplarna, więcej niż 1 frakcja dziennie, radykalna radioterapia głowy i szyi, całego układu chłonnego
25	Brachyterapia
26	Brachyterapia z stereotaksją mózgową
27	Operacyjne leczenie całkowitej głuchoty — implanty ślimakowe
28	Leczenie chorych zakażonych wirusem HIV — leki antyretrowirusowe
29	Leczenie hemofilii i innych skaz krwotocznych zaburzenia krzepnięcia krwi — czynniki krzepnięcia
30	Leczenie choroby Gaucher'a — cerezyne
31	Taksoidy w skojarzonym leczeniu raka jajnika
32	Taksoidy w skojarzonym leczeniu raka piersi
33	Leczenie nowotworów złośliwych u dzieci — cytostatyki
34	Leczenie mięsaka Ewinga i kostniakomięsaka do 35 roku życia — cytostatyki
35	Leczenie hormonem wzrostu w somatotropinowej niedoczynności przysadki
36	Leczenie hormonem wzrostu w zespole Turnera
37	Leczenie hormonem wzrostu w niskorostości u dzieci w przebiegu przewlekłej niewydolności nerek
38	Leczenie cyklosporyną dzieci z sterydoopornym zespołem nerczycowym
39	Leczenie stymulatorem przeponowym w wysokim uszkodzeniu rdzenia kręgowego

1215

WYROK TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 20 grudnia 1999 r.

sygn. akt K. 4/99.

Trybunał Konstytucyjny w składzie:
 Biruta Lewaszkiwicz-Petrykowska — przewodnicząca,
 Lech Garlicki,
 Stefan J. Jaworski,
 Wiesław Johann,
 Andrzej Mączyński — sprawozdawca,
 protokolant: Joanna Szymczak

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 1999 r. na rozprawie sprawy z wniosku grupy posłów na Sejm, z udziałem umocowanych przedstawicieli uczestników postępowania: wnioskodawcy, Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej oraz Prokuratora Generalnego, o stwierdzenie niezgodności przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118) z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej, a mianowicie:

- 1) art. 159 pkt 1 i art. 160 pkt 1 kwestionowanej ustawy z wyrażoną w art. 2 Konstytucji zasadą demokratycznego państwa prawnego,
- 2) art. 159 pkt 2 i art. 160 pkt 2 kwestionowanej ustawy z wyrażoną w art. 2 Konstytucji zasadą sprawiedliwości i państwa prawnego, wyrażoną w art. 32 Konstytucji zasadą równości wobec prawa i w art. 31 Konstytucji zasadą ochrony prawnej wolności człowieka,
- 3) art. 196 kwestionowanej ustawy z wyrażonym w art. 88 ust. 1 Konstytucji obowiązkiem opublikowania ustawy jako warunkiem jej wejścia w życie i wyrażoną w art. 2 Konstytucji zasadą demokratycznego państwa prawnego,

orzeka:

1. Art. 159 pkt 1 i art. 160 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 oraz z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 70, poz. 774 i Nr 72, poz. 801 i 802) są zgodne z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Art. 159 pkt 2 i art. 160 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118

oraz z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 70, poz. 774 i Nr 72, poz. 801 i 802) są niezgodne z wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej zasadą ochrony zaufania do państwa i prawa oraz z wyrażoną w art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej zasadą równości.

Ponadto postanawia

na podstawie art. 39 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 102, poz. 643) umorzyć postępowanie w sprawie niezgodności art. 196 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 oraz z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 70, poz. 774 i Nr 72, poz. 801 i 802) w zakresie, w jakim określa datę wejścia w życie art. 159 pkt 2 i art. 160 pkt 2 tej ustawy, z art. 2 i art. 88 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z powodu zbędności wydania orzeczenia.

Biruta Lewaszkiewicz-Petrykowska

Lech Garlicki
Wiesław Johann

Stefan J. Jaworski
Andrzej Mączyński

1216

WYROK TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 21 grudnia 1999 r.

sygn. akt K. 22/99.

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Jerzy Stępień — przewodniczący,

Zdzisław Czeszejko-Sochacki,

Lech Garlicki,

Jadwiga Skórzewska-Łosiak,

Janusz Trzciniński — sprawozdawca,

protokolant: Joanna Szymczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 grudnia 1999 r. sprawy z wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich, z udziałem umocowanych przedstawicieli

uczestników postępowania: wnioskodawcy, Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i Prokuratora Generalnego, o stwierdzenie, że art. 145 ust. 2 w związku z art. 105 ust. 2 pkt 1 i 5 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 98, poz. 602, z późn. zm.) w zakresie, w jakim uzależnia wykonywanie zawodu dotychczasowych instruktorów i wykładowców nauki jazdy w ośrodkach szkolenia lub szkołach jazdy, wykonujących te czynności w dniu wejścia w życie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 1991 r. o zmianie ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 73, poz. 321), od posiadania średniego wykształcenia oraz zdania ponownego egzaminu przed komisją powołaną przez wojewodę, jest sprzeczny z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, gdyż narusza zasadę